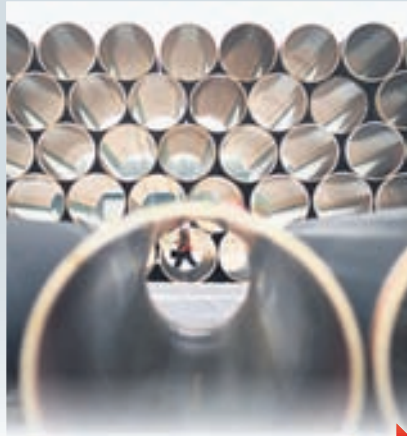

ШИРОКИЙ
РОЗМАХ
«НАФТОГАЗУ»

стор 2

ВІЙСЬКОВА СЛУЖБА
ПОВИННА ОЗНАЧАТИ СТАБІЛЬНІСТЬ
ДЛЯ ЗАХИСНИКІВ СВОЄЇ КРАЇНИ

стор 4

ГОНКА-2019:
СТРАТЕГІЇ, РЕКОРДИ
Й АМБІЦІЇ

стор 5

БЮДЖЕТ-ЗАШМОРГ, або Соціальне дно державного кошторису

Проект держбюджету на 2019 рік, своєчасністю подання якого так пишуться в Кабміні, прем'єр Гройсман назвав «бюджетом розвитку». Мабуть, у цьому він керувався життєвою мудрістю відомого мультяшного персонажа капітана Врунгеля, який учив: «Як ви яхту назвете, так вона й попливе». Втім, у виконанні Володимира Борисовича і компанії проекту головного фінансового документа країни означає розвиток на папері й лише в гривневому еквіваленті. Так що українцям наступного року доведеться ще дужче затягнути паски, адже соціальний блок у нинішнього уряду не у фаворі...

Отже, в проекті держбюджету-2019 заплановано зростання ВВП на рівні 3%, курс національної

валюти до долара — 29,4 (нагадаємо, що кошторис на нинішній рік складений з огляду на курс 30,1

грн за 1 дол.). Інфляція, за планами Кабміну, в 2019-му також сповільниться й становитиме 7,4% (в цьому році інфляція закладена на рівні 9,9%).

Зростання економіки на рівні 3% — це, безумовно, чудово. Однак якщо конвертувати багатомільярдну суму в долари, то виходить, що порівняно з 2013 роком ВВП скоротиться на 36,5% (з 183,3 млрд дол. до 134,2 млрд дол.).

Не кращі справи і з ВВП на душу населення. Якщо в 2013-му при населенні 46,3 млн осіб цей показник становив 4030 дол., то в 2019 році при населенні 42,2 млн осіб він дорівнюватиме всього 3181 дол.

(Закінчення на стор. 3)

УРЯД У ПРОЕКТІ ДЕРЖБЮДЖЕТУ ІЗ ЗАДОВОЛЕННЯМ ЗБІЛЬШУЄ ВИТРАТИ НА АПАРАТ МВС НА 64,2% І ВОДНОЧАС ЗЦІПИВШИ ЗУБИ ПІДВИЩУЄ ПРОЖИТКОВИЙ МІНІМУМ НА 2,65%. ВІН СКОРОЧУЄ ВИТРАТИ НА СУБСИДІЇ, ЗАКЛАДАЮЧИ ПРИ ЦЬОМУ ЗРОСТАННЯ ТАРИФІВ. КАБМІН, РОЗУМІЮЧИ, ЩО ПРАЦЮВАТИ ЙОМУ ЗАЛИШИЛОСЯ НЕДОВГО, ЗІГРАВ СВІЙ АНТИСОЦІАЛЬНИЙ ДЕМБЕЛЬСЬКИЙ АКОРД, СПОВНЕНИЙ ПРЕЗИРСТВА ДО УКРАЇНЦІВ

ВСЕУКРАЇНСЬКА СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНА ГАЗЕТА

НАША АДРЕСА В ІНТЕРНЕТІ: GAZETA.VV.COM

Рекомендована ціна
3 грн 50 коп.

Юлія ТИМОШЕНКО: «Нафтогаз» буде ліквідовано після сплати Росією всіх боргів»

НАК «Нафтогаз» як юридична особа буде ліквідована після сплати країною-агресором усіх боргів відповідно до рішення Стокгольмського арбітражу. Про це заявила лідер «Батьківщини» Юлія Тимошенко на брифінгу за підсумками погоджувальної ради керівників фракцій та голів комітетів Верховної Ради України.

«Щойно я сказала, що «Нафтогаз» мусить бути ліквідований як посередник на ринку природного газу, одразу ж в Адміністрації президента були написані «темники», нібито я виконую російську програму з ліквідації НАК «Нафтогаз», щоб позбавити Україну можливості отримати гроші, які заборгувала країна-агресор. «Нафтогаз» як юридична особа, а не як посередник на ринку газу працюватиме доти, доки Росія не сплатить останню копійку, яку заборгувала», — пояснила політик.

Однак уже після ліквідації «Нафтогазу» як непотрібного посередника українці отримуватимуть газ безпосередньо від державного підприємства «Укргазвидобування», що дозволить подолати корупцію та знизити тарифи щонайменше вдвічі, пояснила лідер партії.

«Це буде абсолютно рентабельна та окупна для нашої газової галузі ціна на ресурс», — впернула Тимошенко, пояснивши, що вона складатиметься із собівартості газу й вартості транспортування та передбачатиме 30-відсоткову рентабельність.

Лідер «Батьківщини» також нагадала, що саме за газовими контрактами, які нинішня влада називає «поганими», Україна перемогла в Стокгольмському арбітражі та зможе отримати те, що Росія недоплатила за всі ці роки за транзит російського газу територією України. Зокрема це стало можливим завдяки умові, закладеній у тому контракті, — «транспортуй або плати».

«Я б хотіла, щоб Порошенко разом зі своїм оточенням припинили дезінформацію та пропаганду, спрямовану проти мене особисто. Йому це не допоможе!» — підсумувала Юлія Тимошенко.

Ох і розмах у НАК!

«Нафтогаз» усе любить робити з розмахом: заявляти про найвищі відрахування до держбюджету, призначати найбільші премії своїм топ-менеджерам, закуповувати софти за захмарними цінами і... монополізувати ринок газу. НАК є посередником, який, нічого не виробляючи, не транспортує і не надаючи жодних послуг, отримує бариші. Ось тому там так завзято захищають власні інтереси — для них життєво важливо, щоб попри все їхній Карфаген не був зруйнований.

Керівництво цієї чудової компанії ще в 2015 році заявляло про наміри поступово ліквідувати «Нафтогаз» як найбільшого державного монополіста, якому не буде місця на відкритому й вільному ринку газу. Пізніше розмови про ліквідацію, як і про демонополізацію ринку, який насправді так і не запрацював в Україні, стихли. І ось нещодавно в компанії зробили хід, який розбиває всі мрії про конкурентні ринкові відносини.

У НАК заявили про створення трьох дочірніх підприємств, які постачатимуть блакитне паливо різним категоріям споживачів — населенню, промисловості та підприємствам ТКЕ. Намір «зробити прозорим кожен із сегментів поставок газу» фактично буде використано для створення вертикально інтегрованої імперії.

«Нафтогаз» імпортуватиме ресурс і продаватиме його за ринковою ціною своєму торговельному підрозділу «Нафтогаз трейдинг». Йому також продаватиме газ «Укргазвидобування» за ринковою ціною. «Нафтогаз трейдинг» продаватиме газ компаніям «Нафтогаз тепло» і «Газопостачальна компанія «Нафтогаз». Вони, у свою чергу, забезпечуватимуть газом виробників тепла і, відповідно, населення. Умови продажу й ціну газу для цих споживачів, як і зараз, встановлюватиме уряд», — констатували в компанії.

По суті, створення цих трьох компаній вбиває відразу двох зайців. По-перше, НАК позбавляється облгазів. А по-друге, новостворені «дочки» НАК зможуть акумулювати мільярди гривень, отримані від українських споживачів, куплених у державної компанії «Укргазвидобування» газ перепродувати за ціною імпортного, встановленою за формулою «Дюссельдорф+», та ініціювати процедури банкрутства комунальних підприємств із метою їх подальшого поглинання.

«Укргазвидобування» газ перепродувати за ціною імпортного, встановленою за формулою «Дюссельдорф+», та ініціювати процедури банкрутства комунальних підприємств із метою їх подальшого поглинання.

«Всі ці новостворені компанії є стовідсотковими дочірніми підприємствами ДК «Газ України», яка перебуває в стані ліквідації. А це означає, що вона не повинна проходити регулярний фінансовий аудит, публікувати звітність і здійснювати прозорі закупівлі товарів і послуг. Це вже навіть не державні компанії. Тобто споживач ніколи не дізнається, скільки газу списали на населення, а скільки перепродали промисловості. Керівництво «Нафтогазу» фактично створило для себе внутрішній офшор, який прикриватиме всі маніпуляції з газом внутрішнього видобутку», — написав на своїй сторінці в соцмережі «Фейсбук» експерт із питань енергетики Юрій Корольчук.

За словами експерта з питань енергетики Валентина Землянського, постачальник газу може застосовувати до населення правила Третього енергопакету. У такому разі споживачі піддаватимуться санкціям, аналогічним тим, що застосовуються до підприємств ТКЕ, і замість встановленої Кабміном ціни газу людям доведеться платити за ресурс дорожче в кілька разів.

До речі, в НАК починають привчати населення до того, що дешевого газу не буде, навіть якщо ми повністю перейдемо на блакитне паливо власного видобутку. В минулому році

У НАК «НАФТОГАЗ» ЗАЯВИЛИ ПРО СТВОРЕННЯ ТРЬОХ ДОЧІРНИХ ПІДПРИЄМСТВ, ЯКІ ПОСТАЧАТИМУТЬ БЛАКИТНЕ ПАЛИВО РІЗНИМ КАТЕГОРІЯМ СПОЖИВАЧІВ — НАСЕЛЕННЮ, ПРОМИСЛОВІСТІ ТА ПІДПРИЄМСТВАМ ТКЕ. НАМІР «ЗРОБИТИ ПРОЗОРИМ КОЖЕН ІЗ СЕГМЕНТІВ ПОСТАВОК ГАЗУ» ФАКТИЧНО БУДЕ ВИКОРИСТАНО ДЛЯ СТВОРЕННЯ ВЕРТИКАЛЬНО ІНТЕГРОВАНОЇ ІМПЕРІЇ

віце-прем'єр Кістіон заявив, що «Укргазвидобування» працює з прибутковістю на рівні 250%. І на той момент собівартість газу власного видобутку, судячи зі звітності цієї «дочки» НАК, становила 2468,17 грн за тисячу кубометрів, тобто близько 100 доларів. Нині керівник «Укргазвидобування» говорить про те, що собівартість видобутку українського ресурсу залежно від складності процесу може варіюватися від 180 до 250 доларів за тисячу кубів. Як за такий короткий період ціна видобутку могла так зрости, не зовсім зрозуміло.

Втім, це далеко не перша й не остання маніпуляція даними. І надії на те, що коли-небудь в Україні буде справжній ринок газу зі справжньою конкуренцією, за якої постачальники послуг боротимуться за кожного споживача, поступово тануть.

Олекса ГОНСЬКИЙ

НОВОСТВОРЕНІ «ДОЧКИ» НАК ЗМОЖУТЬ АКУМУЛЮВАТИ МІЛЬЯРДИ ГРИВЕНЬ, ОТРИМАНІ ВІД УКРАЇНСЬКИХ СПОЖИВАЧІВ, КУПЛЕНИХ У ДЕРЖАВНОЇ КОМПАНІЇ «УКРГАЗВИДОБУВАННЯ» ГАЗ ПЕРЕПРОДУВАТИ ЗА ЦІНОЮ ІМПОРТНОГО, ВСТАНОВЛЕНОЮ ЗА ФОРМУЛОЮ «ДЮССЕЛЬДОРФ+», ТА ІНІЦІЮВАТИ ПРОЦЕДУРИ БАНКРУТСТВА КОМУНАЛЬНИХ ПІДПРИЄМСТВ ІЗ МЕТОЮ ЇХ ПОДАЛЬШОГО ПОГЛИНАННЯ

(Закінчення.
Початок на стор. 1)

Директор української Асоціації постачальників торговельних мереж Олексій Дорошенко констатує, що попри закладене в держбюджеті зростання економіки на 3% покращення життя чекати не варто через колосальне розшарування суспільства за рівнем доходів. Він уточнив, що, згідно з методологією ЄС, 70% українців є бідними, а зростання доходів фіксується лише в 10% наших співгромадян.

«Якщо ж провадити риторику в такому руслі, що в нас не все так погано, то можна згадати, що один із наших олігархів у рейтингу «Форбс» покращив свої позиції. Тому зростання на рівні 3% розподілятиметься нерівномірно і до підвищення соцстандартів не призведе, отже, розраховувати на зростання купівельної спроможності не випадає», — зазначив експерт.

Згідно з проектом держбюджету на наступний рік, прожитковий мінімум для осіб, які втратили працездатність, з 1 січня 2019 року становитиме 1497 грн, з 1 липня — 1564 грн і з 1 грудня — 1638 грн. Для працездатного населення він також зростає: з 1 січня 2019 року збільшиться до 1921 грн, з 1 липня — до 2007 грн, а з 1 грудня — до 2102 грн. Мінімальна зарплата з січня підвищиться до 4173 грн (з 3723 грн).

Здавалося б, навіщо поширювати «зраду-зрадоньку», якщо очевидне зростання доходів? І неважливо, що мінімальна зарплата, частина якої

БЮДЖЕТ-ЗАШМОРГ, або Соціальне дно державного кошторису

Експерт з питань соціальної політики Андрій Павловський наголосив: уряд у держбюджеті-2019 заклав штучно занижені розміри соціальних стандартів.

«Навіть якщо використовувати стару методологію, за якої спочатку споживчий коштик наповнюють набором товарів і послуг, а вже потім за вартістю цього кошика визначають прожитковий мінімум, то показник виходить вдвічі вищий, ніж ті розміри прожиткових мінімумів, які влада затверджує в держбюджеті», — запевнив експерт.

Він пояснив, що згідно зі ст. 5 закону про прожитковий мінімум Мінсоцполітики

Зрозуміло, що Кабмін може виправдовуватися тим, що подав касаційну скаргу. Але рішення по ній поки немає, оскільки її розгляд тільки розпочався, а отже, рішення першої та апеляційної інстанцій, які стали на бік українців, вважаються такими, що набули чинності. Тобто уряд навмисно порушує закон, чудово знаючи, що 53% українців економлять навіть на їжі. Якщо ж говорити про пенсіонерів, то незрозуміло, як їм взагалі вдається виживати на подачки від держави за десятиліття чесної праці.

Експерти сходяться на думці, що підвищення соцстандартів на 5,2% з'їсть інфляція,

я тарифів. Кабмін, розуміючи, що працювати йому залишалося недовго, зіграв свій антисоціальний дембельський акорд, сповнений презирства до українців.

Голова підкомітету з питань державного фінансового контролю та діяльності Рахункової палати комітету Верховної Ради з питань бюджету Іван Крулько повідомив, що «Батьківщина» ретельно проаналізувала урядовий проект бюджету й фактично направила новий кошторис.

«Ми знайшли 357 млрд грн додаткових ресурсів від детінізації економіки, від деофшоризації. Ми маємо намір змусити олігархів почати платити податки, а митницю — чесно збирати платежі. Це додатково принесе до держбюджету 200 млрд грн», — пояснив політик.

Він додав, що якщо знизити тарифи на житлово-комунальні послуги, витрати держбюджету на субсидії також скоротяться.

За словами народного депутата, додаткові надходження «Батьківщина» має намір скерувати на підвищення соціальних стандартів, щоб оживити купівельну спроможність, а також дати поштовх розвитку малого й середнього бізнесу. Пропонується також збільшити мінімальні зарплати і пенсії, створити спеціальний фонд, який надаватиме гранти на інноваційні проекти, ІТ-технології, щоб молоді українці не виїжджали за кордон, а мали можливість реалізувати себе в Україні. Крім того, в альтернативному проекті держбюджету від «Батьківщини» передбачені підтримка наших військових і виділення коштів на національну безпеку.

«Якщо уряд дослухається до наших пропозицій, бюджет справді стане бюджетом розвитку, а не бюджетом проїдання», — підсумував Іван Крулько.

Аріна МАРТОВА

ПІДВИЩЕННЯ СОЦСТАНДАРТІВ НА 5,2% З'ЇСТЬ ІНФЛЯЦІЯ, ФАКТИЧНИЙ РІВЕНЬ ЯКОЇ СКЛАДЕ 10-11%

у вигляді податкових відрахувань надходить до Пенсійного фонду та держбюджету, збільшиться на 12,1%, а прожитковий мінімум для працездатного населення, який повинен забезпечувати потреби працівників, — усього на 2,65%.

За словами директора Інституту аналізу та менеджменту політики Руслана Бортника, особливою гордістю Володимира Борисовича є рівень середньої зарплати в Україні. Але в доларовому еквіваленті цей показник відповідає лише 75% зарплати, яку одержували в 2013 році. А пенсія нині порівняно з тим самим 2013-м становить усього 50%.

«Особливо пригнічує те, що якщо середня зарплата в Україні зразка 1991 року була в чотири рази менша за американську, то в 2017 році вона стала в 25 разів меншою, ніж у Штатах. І зараз справи не кращі. Тому, незважаючи на всі урядові заяви про зростання, між нами й західними країнами утворилося провалля в доходах громадян. І поки складно уявити, як цю прірву подолати», — заявив він.

має на підставі поточних споживчих цін розраховувати й щомісяця публікувати фактичний прожитковий мінімум. Станом на серпень 2018 року прожитковий мінімум для пенсіонерів мав би складати 2709,64 грн, для працездатних українців — 4137,81 грн (з урахуванням суми податку на доходи фізичних осіб і військового збору) і 3330,94 грн (без урахування податкових відрахувань), для дітей до 6 років — 3045,60 грн, для дітей віком від 6 до 18 років — 3729,82 грн.

Андрій Павловський також нагадав про те, що в кінці серпня Київський окружний апеляційний суд ухвалив рішення про незаконність встановлення Кабміном прожиткового мінімуму й споживчого кошика на існуючому рівні. Формуючи проект держбюджету-2019, уряд мав при розрахунку показників переглянути їх у бік збільшення, щоб вони дійсно забезпечували конституційні гарантії кожного громадянина на гідний рівень життя. Однак цього, звичайно ж, не сталося.

фактичний рівень якої складе 10-11%, а в проекті держбюджету-2019 цей показник закладений на рівні 7,4%. З огляду на те, що індексація прожиткового мінімуму здійснюється виходячи з показника інфляції, виходить, що уряд навмисно обкрадає найбільш соціально незахищені верстви населення: пенсіонерів, інвалідів, багатодітні сім'ї...

До того ж пенсіонерам Кабмін своєю так званою пенсійною реформою підклав ще одну свиню: їм проіндексуєть пенсії не з 1 січня, а з 1 березня, що дозволить недоплатити старим людям близько 12 млрд грн. З огляду на те, що мінімальна пенсія становить трохи більше 50 дол. (а середня — 90 дол.), чиновники зі своїми нескромними зарплатами фактично сміються людям в обличчя.

Уряд у проекті держбюджету із задоволенням збільшує витрати на апарат МВС на 64,2% і водночас зціпивши зуби підвищує прожитковий мінімум на 2,65%. Він скорочує витрати на субсидії, закладаючи при цьому зростан-

Накопичувальна пастка

Так звана пенсійна реформа, що її уряд запустив у жовтні 2017 року, передбачає зокрема функціонування накопичувальної системи, яка має стартувати з 1 січня 2019 року.

Нардепи з парламентської більшості, не чекаючи на пропозиції уряду, підготували відповідний законопроект №6677, що збільшує податкові відрахування, але при цьому не дає жодних гарантій забезпеченої старості.

Згідно з документом, в обов'язковому порядку братимуть участь у накопичувальній системі загальнообов'язкового державного пенсійного страхування ті українці, яким на 1 липня 2018 року не виповнилося 35 років. Решта можуть приєднатися до цієї системи добровільно.

Крім ЄСВ, який становить 22% від зарплати, з українців стягуватимуть ще 2%. Кожен наступний рік податок зростатиме на 1%, поки не досягне 7%. І ці виплати акумулюватимуться в тому числі в недержавних пенсійних фондах і приватних компаніях. За розрахунками «реформаторів», виходячи на заслужений відпочинок, людина отримуватиме дві пенсії: одну — із солідарної системи, другу — з накопичувальної.

Показово, що законопроект фактично схвалює приватизацію функцій загальнодержавного накопичувального пенсійного фонду як частини ПФУ недержавними фондами і приватними компаніями. При цьому функції адміністрування обов'язкових пенсійних внесків покладаються на Пенсійний фонд. Тобто найбільші витрати перекладаються на державу, яка і сьогодні покриває 50% дефіциту ПФУ.

Схоже, авторів документа аж ніяк не цікавить захист пенсійних накопичень українців від знецінення. Якщо такий фонд у якийсь момент буде ліквідовано, гіпотетично людина отримає компенсацію з Фонду гарантування вкладів. Але ми вже були свідками того, як «повертали» гроші вкладникам збанкрутілих банків.

Тому виникає цілком обґрунтоване побоювання, що незважаючи на те, що стягувати з нас податків будуть набагато більше, в результаті доведеться жити на солідарну пенсію, якщо, звичайно, уряд не придумав, як українців позбавити й цих виплат.

Катерина МІЦКЕВИЧ

Андрій СЕНЧЕНКО: «Військова служба повинна означати стабільність для тих, хто встав на захист своєї країни»

Україна потребує сильної та професійної армії. Держава і ми як платники податків повинні бути зацікавлені в тому, щоб військові фахівці, які постійно вдосконалюють знання й вміння, залишалися в лавах ЗСУ, продовжуючи свої контракти. У свою чергу військова служба повинна означати стабільність для тих, хто встав на захист своєї країни. Але для цього потрібно багато що змінити. Про це «ВВ» розповів член політради ВО «Батьківщина», лідер всеукраїнського руху «Сила права» Андрій Сенченко.

Сьогодні в нашій армії склалася ситуація, коли близько третини бойових, а не «паркетних» офіцерів не бачать особистих перспектив у подальшій службі. У цьому році 12 тисяч контрактників із досвідом бойових дій пішли із ЗСУ і ще приблизно 18 тисяч збираються залишити лави Збройних сил. Через таку плінність кадрів у армії нам як платникам податків доводиться нести додаткові витрати на підготовку нових екіпажів танків, снайперів, артилерійських розрахунків...

Причиною звільнень військовослужбовців є не тільки низькі заробітні плати (хоча це дуже важливо), а й відсутність стабільності та гарантій у майбутньому для них і їхніх сімей. Також відносно бійців часто не виконуються норми законів, які стосуються як соціального забезпечення, так і службової діяльності.

У нас існує така практика: коли Мінфін готує проект держбюджету на наступний рік і потім цей документ вноситься до парламенту, дуже

часто в прикінцевих положеннях з'являється пункт про призупинення дії тих чи інших законів у зв'язку із браком коштів у держбюджеті. Виходить, що людина, підписуючи п'ятирічний контракт на несення військової служби, бере на себе зобов'язання перед державою, а ось держава через рік відмовляється від виконання своїх зобов'язань перед військовослужбовцем.

Також автори документа пропонують виключити із законодавства норму, яка дозволяє державі не виконувати взяті на себе перед військовослужбовцями зобов'язання, поясню-

Фото: Олександр ПРОКОПЕНКА

ючи це нестачею асигнувань на утримання відповідних бюджетних організацій.

Головна ідея документа полягає в тому, що всі пільги та гарантії, встановлені на момент підписання військовиком

вотслужбовцем зобов'язання. Коли контракт закінчується, людина вже керуватиметься тими законами, які діють на момент укладання наступного контракту.

Законопроект №9141 — перший із пакету законів, які розробляє наша команда і які будуть поетапно пропонуватися до прийняття парламентом, щоб наша армія стала посправжньому сильною.

Якщо ми говоримо про сучасну армію, готову до ведення сучасних війн, то вона повинна бути мобільною. В ній кожен підрозділ має бути боездатним і достатньо автономним у межах своїх компетенцій.

Крім того, до самого низового підрозділу повинна бути відбудована система логістики, яка б забезпечувала цю бойову одиницю всім необхідним для побуту й бою.

КОМАНДА ВО «БАТЬКІВЩИНА» ЗАРЕЄСТРУВАЛА В ПАРЛАМЕНТІ ЗАКОНОПРОЕКТ №9141 «ПРО ВНЕСЕННЯ ЗМІН ДО ЗАКОНУ УКРАЇНИ «ПРО СОЦІАЛЬНИЙ І ПРАВОВИЙ ЗАХИСТ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ ТА ЧЛЕНІВ ЇХНІХ СІМЕЙ». ГОЛОВНА ІДЕЯ ДОКУМЕНТА ПОЛЯГАЄ В ТОМУ, ЩО ВСІ ПІЛЬГИ ТА ГАРАНТІЇ, ВСТАНОВЛЕНІ НА МОМЕНТ УКЛАДАННЯ ВІЙСЬКОВИКОМ КОНТРАКТУ, НЕ МОЖУТЬ БУТИ ЗМЕНШЕНІ У ЗВ'ЯЗКУ ЗІ ЗМІНОЮ УКРАЇНСЬКОГО ЗАКОНОДАВСТВА

Тому команда ВО «Батьківщина» зареєструвала в парламенті законопроект №9141 «Про внесення змін до Закону України «Про соціальний і правовий захист військовослуж-

бовців та членів їхніх сімей». Документ передбачає, що «для військовослужбовців, які проходять військову службу за контрактом, та членів їхніх сімей на період дії цього контракту зберігаються пільги, гарантії і компенсації, передбачені законодавством, яке діяло на момент укладання контракту, якщо чинним законодавством у період дії контракту зменшені обсяги й розміри таких пільг, гарантій і компенсацій».

контракту, не можуть бути зменшені у зв'язку зі зміною українського законодавства. Тобто скільки триває контракт — стільки держава й виконує взяті на себе перед військо-

До кінця 2020 року українська армія повністю перейде на стандарти НАТО. Таку обіцянку давав у 2017-му керівник Генштабу Муженко. Нещодавно естафету амбітних заяв щодо Збройних сил перейняв і Верховний головнокомандувач, повідомивши між іншим, що з нового року зарплата солдата повинна становити не менше 10 тисяч гривень на місяць. Однак справжніх стандартів НАТО у строк вдасться досягти хіба що на папері.

Безумовно, українська армія стала сильнішою: значно покращилося екіпірування бійців, з'являється нове озброєння, навіть потроху будуються

Армійський підхід до стандартів

гуртожитки для військовослужбовців. Однак люди з бойовим досвідом воліють іти з неї і не радять іншим укладати контракти.

Згідно з даними Генштабу, за останні два роки кількість воїнів-контрактників, які звільнилися з української армії, зросла в десять разів. Якщо в 2016-му лави ЗСУ покинули 2,6 тисячі військовослужбовців, то в 2017-му таких було вже 20,1 тисячі. У цьому році, як прогнозують у Мінборони, армію залишать ще близько 30 тисяч контрактників. І це часто мотивовані люди з бойовим досвідом, які в найскладніший для країни час встали на її захист.

І зовсім не фінансовий аспект превалює в їхньому рішенні залишити армію. Хоча, треба сказати, і він важливий, оскільки людям елементарно потрібно годувати свої родини, а за 7,5 тисячі гривень сьогодні поживування не вийде.

Так звані «бойові» — тисячу гривень на день у зоні бойових дій, яку головнокомандувач пообіцяв ще в 2015-му, — виплачують далеко не всім, про що

свідчить кількість отримувачів, яка скорочується з року в рік. І це не тому, що в ООС стало тихіше, а тому, що не кожен випадок нині фіксується як бойове зіткнення. Та й інші види винагород до гаманців службових не доходять.

Достойні зарплати, гідні умови життя й служби, соціальні гарантії та пільги для військовослужбовців та їхніх сімей — ось що таке стандарти НАТО. Армії Альянсу готують професіоналів, які не повинні витримувати «всі тяготи й обмеження військової служби». І там просто неможливі такі уїдливі зауваження, що їх відважив радник Порошенка Юрій Бірюков на адресу військовослужбовців, які показали страшні умови на полігоні Широкий Лан.

На його думку, військові самі повинні були облаштувати свій побут. Але це суперечить практикам західних армій! Там бойові підрозділи не риють окопи і не розгортають наметові табори, хоча й уміють це робити. Тому що це робота інженерних підрозділів, а не снайперів, мінометників або саперів.

І там не практикують «виховання слабків», а виявляють повагу до професіоналізму й особистого часу кожного військовослужбовця, незважаючи на його звання. У нас же в головах вищих армійських чинів застрягли осколки «совка» — вони вважають за можливе ставитися до військовослужбовця як до безсловесної скотини, яка своєї думки мати не може, а повинна лише виконувати накази командування.

Українська армія потребує кардинальних змін, які навряд чи можливо здійснити до 2020 року. Дуже хочеться вірити в те, що завдяки кожному платнику податків, волонтерам, закордонній допомозі та тиску західних партнерів життя й служба українських військових покращаться так, як вони на те заслуговують.

Втім, не виключено, що українцям, особливо напередодні виборів, покажуть армію «парадну» — з новим озброєнням, у красивій формі, не обділену увагою та турботою, а ось справжні проблеми бійців, які псують картинку під назвою «Армія! Мова! Віра!», ретельно приховуватимуться.

Антоніна МИРОШНИЧЕНКО

Президентські вибори 2019 року в Україні можуть стати рекордними за кількістю кандидатів на посаду глави держави. Вже зараз багато експертів говорять про те, що список претендентів може складатися з півсотні прізвищ! Уявіть лишень, яким довгим у такому разі буде бюлетень! Та тільки до чого все це?

Відповідно до букви закону, виборча кампанія розпочинається за 90 днів до виборів. Тобто 31 грудня 2018 року. Саме з цієї дати кандидати можуть почати реєструватися в Центрвиборчкомі. До речі, процес реєстрації закінчується за 50 днів до дати волевиявлення. Виходить, що повний список претендентів на посаду глави держави ми побачимо 9 лютого 2019 року.

Втім, багато хто з політиків вже встиг заявити про свій намір балотуватися на виборах президента. Так, лідер усіх можливих президентських рейтингів Юлія Тимошенко давно оприлюднила свої плани брати участь у перегонах. І згідно з останніми замірами соціологів, за неї готові віддати голос майже 20% українців.

Про бажання взяти участь у волевиявленні також повідомили Олександр Онищенко, Роман Насіров, Роман Безсмертний, Валентин Наливайченко, Віктор Чумак, Ілля Кива, Інна Богословська, Юрій Дерев'яно, Геннадій Балашов, Андрій Білецький. Майже щотижня кілька політиків заявляють про свої президентські амбіції.

Мріє про найвищу державну посаду й Анатолій Гриценко. Цей потенційний кандидат навіть висунув ідею об'єднання з Андрієм Садовим. Ось тільки останній вважає, що йти в президентів потрібно самому. Тож тепер «першому непрохідному» буде ще тривожніше, адже боротися з Садовим він буде фактично на одному електоральному полі. Втім, у львівського мера не було особливого вибору: йому потрібно терміново рятувати свою політичну силу, яка катастрофічно втрачає позиції.

А тут ще й колишній мер Глухова Мішель Терещенко кинувся в бій, заявивши про свої наміри балотуватися на посаду президента. Це навіть зворушливо.

Звісно, кожен охочий, якщо він відповідає вимогам профільного закону, може стати кандидатом. Однак від цих нездорових амбіцій якось ніяково. Наприклад, як можна щось обіцяти виборцям багатомільйонної країни, якщо ти не впорався з управлінням в одному невеликому місті?

Тим часом дві «темні конячки» цієї кампанії не поспішають розкривати карти. Так,

ГОНКА-2019: стратегії, рекорди й амбіції

ФАКТИЧНО ЄДИНИМ ПОЛІТИКОМ, ЯКИЙ ПРАЦЮЄ ЗІ СМИСЛАМИ, Є ЮЛІЯ ТИМОШЕНКО. ТАК, ВОНА ПРЕДСТАВИЛА «НОВИЙ КУРС УКРАЇНИ», В МЕЖАХ ЯКОГО РОЗРОБЛЯЮТЬСЯ НОВИЙ СУСПІЛЬНИЙ ДОГОВІР І НОВА КОНСТИТУЦІЯ, А ТАКОЖ НОВИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ КУРС. НАД СТРАТЕГІЯМИ ТИМОШЕНКО ТРУДИТЬСЯ СПІЛЬНО З ЕКСПЕРТАМИ В РІЗНИХ ГАЛУЗЯХ. НАЙБЛИЖЧИМ ЧАСОМ ОЧІКУЄТЬСЯ ПРЕЗЕНТАЦІЯ СТРАТЕГІЇ БЕЗПЕКИ КРАЇНИ

фронтмен «Океану Ельзи» Святослав Вакарчук досі не дав чіткої відповіді, чи збирається він подавати свою кандидатуру. Хіба що на нещодавньому публічному заході в Дніпрі він сказав: «Я довго пояснював кожному: найголовніше — не те, хто які посади займатиме, а те, хто і як мінятиме країну. Мені абсолютно все одно, на якому місці буду я. Я маю бажання змінити країну. Влада як така мене ніколи не цікавила. Але я буду готовий робити все необхідне, щоб міняти нашу країну». Ви щось зрозуміли? Здається, сам Вакарчук заплутався.

Але якщо він не збирається брати участі у виборах, то навіщо проводити зустрічі з народом? Це ж не концерт і не презентація нового альбому або кліпу?! Для чого блоги писати й просторікувати про реформування судової системи? Чи не для того, щоб постаратися повернутися в політику? Ми пам'ятаємо, як 11 вересня 2008 року народний депутат від фракції НУ-НС Святослав Вакарчук подав заяву про складання повноважень. Хіба це не безвідповідально?

Міцним горішком виявився ще один імовірний кандидат

— комік Володимир Зеленський. Хоча він і сказав якомось, що будь-які історії, пов'язані з політикою, його не цікавлять, проте всіх крапок над «і» так і не розставив. Але ж політика — це не жарти. Ну або не зовсім жарти... Та й навряд чи з Вакарчука вийшов би Рональд Рейган, а із Зеленського — Беппе Грілло.

Напускає туману й чинний президент Петро Порошенко. Хоча нещодавно він проговорився, відповівши журналістам на пряме запитання так: «Коли оголошу, що йду на вибори? Коли почнеться виборча кампанія». Але ж справді

чудова дата. Уявіть: 31 грудня ви сидите за святковим столом... шампанське в келихах, олів'є в тарілках... За п'ять хвилин північ. І тут президент виступає з новорічним привітанням — звично розповідає про те, як процвітає Україна, ну і таке інше. А потім урочисто заявляє, що готовий і далі вести країну вперед... Хотілося б, щоб це залишилося просто фантазією.

Поки ж президент Порошенко активно піариться на «армії-вірі-мові». До речі, про останню. Під час голосування за мовний закон пропрезидентська фракція БПП неодноразово валила документ! Чи не дивно? Може, підопічні Порошенка перечитали його власну виборчу програму 2014 року, в якій ідеться про статус-кво в мовному питанні? Ох уже ці обіцянки! Ох уже ці передвиборчі піар-штучки!.. Цікаво, а на чому гарант будуватиме свою кампанію, коли теми томосу та мови (армія все ж таки вічна) вичерпуються?

Насправді поки що потенційні кандидати не представляють жодних стратегічних програм. Економлять сили? Фактично єдиним політиком, який працює зі смислами, є Юлія Тимошенко. Так, вона представила «Новий курс України», в межах якого розробляються новий Суспільний договір і нова Конституція, а також новий економічний курс. Над стратегіями Тимошенко трудиться спільно з експертами в різних галузях. Найближчим часом очікується презентація стратегії безпеки країни. Оце робота!

Водночас більшість кандидатів лише раз у раз повторюють, що країну потрібно міняти. Але як? Потім придумають.

Так чому така величезна кількість політиків (а там, може, й зірки шоу-бізнесу підтягнуться) хочуть брати участь у перегонах? Адже всі чудово розуміють, що за наявних невисоких рейтингів у них шансів немає. Але технічних кандидатів ніхто не відміняв. Та й парламентські вибори на носі — саме зараз потрібно починати кампанію, щоб мати хоч якийсь шанс подолати п'ятивідсотковий бар'єр на майбутніх виборах у Раду. А в декого просто амбіції зашкалюють... Ох і дороги ці амбіції!

Не варто забувати про те, що кожен кандидат перед реєстрацією повинен внести заставу в розмірі 2,5 мільйона гривень, які повертаються лише переможцю. А от коштів тих, хто програв, спрямовують до держбюджету. Але ця величезна сума зовсім не відлякує технічних кандидатів.

Дивна бідна Україна! Втім, дивацтва, як і пристрастей, від час цієї кампанії буде ще багато...

Яна ДЖУНГАРОВА

КОНТЕКСТ

Оце так запал: 1636 кандидатур на посаду президента!

Насправді цікаво спостерігати за тим, як у США обирають президента з двох кандидатів. «Як так можна?» — запитав би дехто з українських політиків. А й справді...

Згадайте, як на перших виборах президента України в 1991 році змагалися 6 кандидатів. На виборах 1994 року вже було 7 претендентів на посаду глави держави. Ну а далі політики ввійшли в смак. У 1999-му за перемогу боролися вже 13 осіб, а в 2004-му був поставлений рекорд: Центральна виборча комісія зареєструвала 26 кандидатів! У 2010 році українці обирали з 18 запропонованих їм політиків. У 2014-му ЦВК зареєструвала 23 охочих зайняти найголовнішу посаду в країні, приблизно таку саму кількість відсіяла. Втім, ближче до дати виборів два претенденти залишили гонку, і 25 травня 2014 року в бюлетені ми побачили 21 прізвище. Наступного року ми можемо стати свідками чергового рекорду.

Однак до світових максимумів нам далеко. У 2017 році на посаду президента Ірану були зареєстровані 1636 кандидатур: 1499 чоловіків і 137 жінок. Після реєстрації всі претенденти пройшли найсуворішу перевірку, після якої наглядова рада затвердила остаточно 6 кандидатур. Цікаво, що серед них не було жодної жінки.

Абсолютний світовий рекорд за кількістю прізвищ у бюлетені на виборах президента був встановлений 2011 року в Киргизстані. Виборцям довелося голосувати за одного з 83 кандидатів, серед яких було 77 чоловіків і 6 жінок. 16 кандидатів були делеговані політичними партіями, а всі інші — самовисуванці.

Росія мовчить про атомну катастрофу

Хоча всі докази вказують, що причиною підвищення радіаційного фону по всій Європі в жовтні минулого року стала аварія на атомному комплексі «Маяк» на Південному Уралі, влада Росії відмовляється проводити повне розслідування. Це впливає з відповіді міністерства ФРН з охорони навколишнього середовища на запит «зелених».

Все, що наразі відомо про третю за масштабом атомну аварію після суперкатастроф Чорнобиля і Фукусіми, засноване на даних вимірів і розрахунків західноєвропейських служб. Рівно рік тому метеорологічні служби в Німеччині, Австрії та Італії зареєстрували хмару радіоактивного рутенію-106, яка переміщала через всю Європу. У Німеччині доза радіоактивного ізотопу була безпечною. Але на Південному Уралі масштаб радіоактивного зараження був «значним», говориться в листі. Федеральне відомство радіаційного захисту, базуючись на показаннях пересування повітряних мас і даних вимірювань, припускає, що саме там є джерело викиду.

Тим часом уряд Німеччини виходить з того, що ця атомна аварія була третьою за масштабом за міжнародною шкалою ядерних подій (INES): категорія 6, «серйозна аварія». Однак з Росії не надійшло жодного попередження.

У РФ була створена міжнародна слідча комісія — проте не Державним агентством з ядерної та індустріальної безпеки, а Російською академією наук. Щоправда, вона не досягла успіху в розслідуванні, оскільки їй, за повідомленнями, передали замало даних вимірювань.

Дані, що має мінекологія Німеччини, а також знімки із супутника свідчать про джерело викиду на атомному комплексі «Маяк» у Челябінську. Це підтверджують також нові свідчення у листі німецького уряду.

Комплекс «Маяк» був створений у роки холодної війни для виробництва ядерної зброї, проте сьогодні він використовується лише для переробки та зберігання радіоактивних відходів, а також виробництва матеріалів для досліджень і медицини.

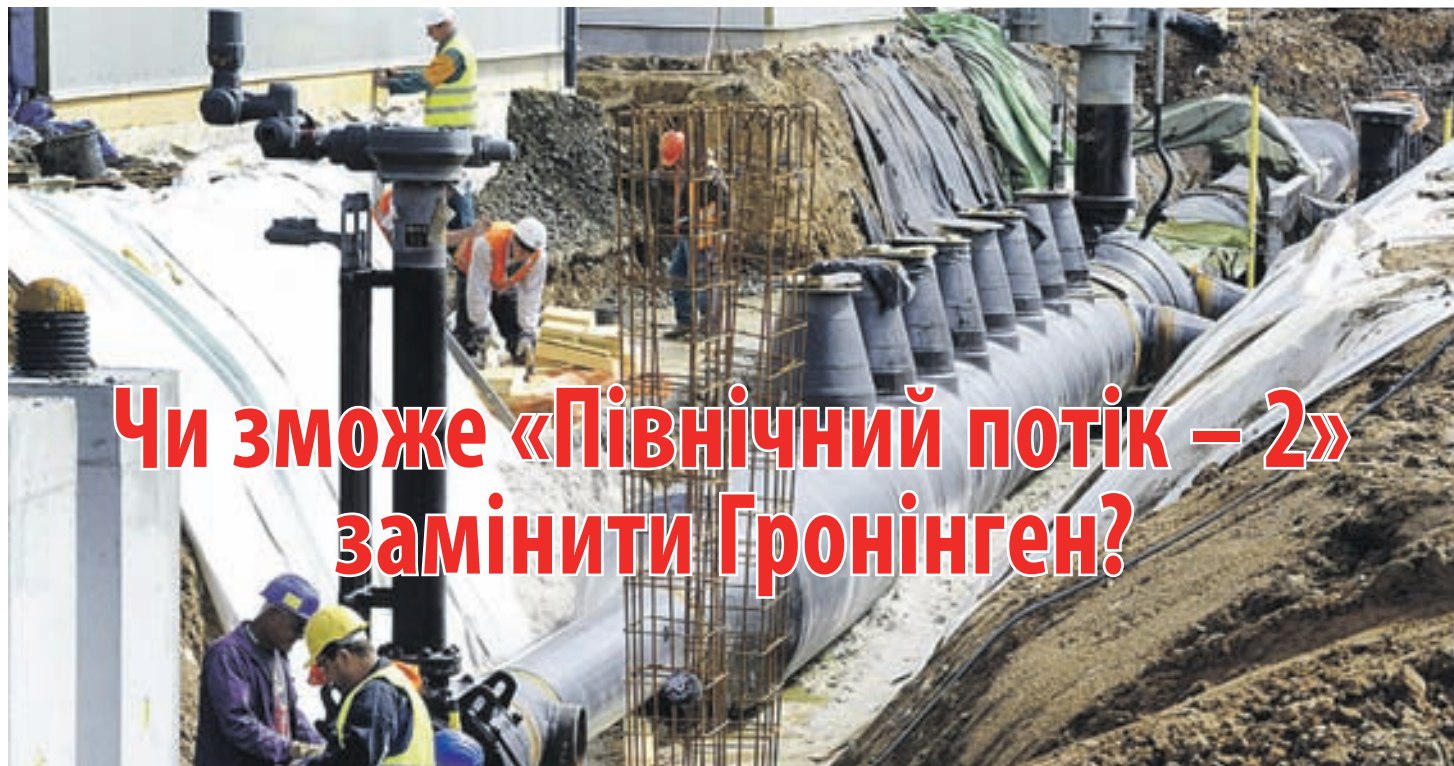
«Через рік після катастрофи світ як і раніше блукає в тумані, і не схоже, щоб він незабаром розсіявся», — з тривогою говорить голова комітету Бундестагу з питань охорони навколишнього середовища Сільвія Коттінг-Уль, яка подавала запит.

«Зараз необхідні, по-перше, подальші вимірювання на прилеглих територіях, особливо навколо «Маяка», — вважає політик від «зелених». — Це обов'язок Росії, вона повинна запросити членів слідчої комісії у справі про рутеній».

Крім того, необхідно терміново реформувати глобальну систему раннього оповіщення, вимагає Коттінг-Уль.

Стівен ГЕЕР

Frankfurter Rundschau, Німеччина
(Матеріал публікується зі скороченнями)

Чи зможе «Північний потік – 2» замінити Гронінген?

Євросоюз переживає кризу у сфері власного видобутку газу. Росія заявляє, що хоче допомогти, збільшивши поставки блакитного палива по газопроводу «Північний потік – 2».

Існують вагомі підстави вважати, що «Північний потік – 2» є «відволікаючим» газопроводом, який будують для реалізації стратегічних цілей Росії — в основному для ослаблення позицій України та держав Центральної та Східної Європи.

Для того щоб скоротити до мінімуму термін дії можливого відновленого контракту на транзит газу через Україну, дві нитки газопроводу «Північний потік – 2» (на відміну від двох ниток «Північного потоку – 1») будуються не одна за одною, а одночасно. Однак практично в усьому іншому «Північний потік – 2» будується тими ж методами за тими ж технологіями, що і «Північний потік – 1». Це явно свідчить про те, що метою є завершення прокладання трубопроводу в найкоротший термін, щоб відмовитися від транзиту через Україну або хоча б значно скоротити поставки газу за цим маршрутом.

Газпромівський «Турецький потік» спроектований подібно до газогонів «Північний потік – 1» і «Північний потік – 2». Він складається із двох ниток пропускною спроможністю 16 мільярдів кубометрів кожна. Однією ниткою, яка нині вже прокладена, газ поставлятиметься до Туреччини. Іншою він надходить до Південно-Східної Європи (замість газу, який зараз іде транзитом через Україну) і балканською газовою магістраллю — до Греції.

Ідеться тільки про геополітику щодо України, і «Газпром» вочевидь не збирається збільшувати поставки газу в Європу «Північним потоком – 2». Щоб перекопати в цьому, досить звернути увагу на європейський з'єднувальний газопровід EUGAL, що є сухопутним продовженням «Північного потоку – 2» і ще одним проектом, який реалізує «Газпром» зі своїми європейськими партнерами. Сам «Північний потік – 2» закінчується на балтійському березі Німеччини. Але сухопутний газогін EUGAL, який матиме достатню пропускну здатність, щоб приймати весь річний обсяг газу, що закачується по «Північному потоку – 2», орієнтований не на Західну Європу, а спрямований на схід — до кордонів Польщі та

Чехії. Він з'єднується з газотранспортними системами держав Центральної та Східної Європи через газові інтерконектори ЄС «Захід–Схід». Напевно, мета будівництва газопроводу EUGAL полягає в тому, щоб заповнити ці інтерконектори газпромівським енергоносієм. Якщо це станеться, то всім іншим постачальникам газу пробитися на ринок Центральної і Східної Європи буде складно.

Очевидно, що «Газпром» прагне розділити єдиний газовий ринок Євросоюзу на дві частини. Західна Європа залишиться лібералізованим відкритим газовим ринком, здатним отримувати доступ до численних джерел поставок газу. А на ринку Центральної та Східної Європи домінуватиме «Газпром», і країни цього

до Центральної і Східної Європи по «Північному потоку – 2» є те, що якщо газ в Європу як і раніше постачатиметься газогоном «Братерство», то цей газ «складатиме конкуренцію» паливу, що надходить по «Північному потоку». Тому будівництво російських газопроводів найкраще розглядати як тактичний хід з метою відновлення відносин «один на один» між «Газпромом» і його клієнтами і при цьому — відновлення права примусово встановлювати ціни на енергоносії в усьому регіоні, в якому, на думку росіян, вони повинні панувати.

На перший погляд у громадськості і навіть політиків може скластися думка, що якщо з'явиться новий газопровід, то в перспективі повинні збільшитися і поставки газу. Це помилковий висновок, який лише допоможе Росії і далі вести свою дезінформаційну кампанію.

РОФ ПРАГНЕ РОЗДІЛИТИ ЄДИНИЙ ГАЗОВИЙ РИНОК ЄВРОСОЮЗУ НА ДВІ ЧАСТИНИ. ЗАХІДНА ЄВРОПА ЗМОЖЕ ОТРИМУВАТИ ДОСТУП ДО ЧИСЛЕННИХ ДЖЕРЕЛ ПОСТАВОК ГАЗУ. А НА РИНКУ ЦЕНТРАЛЬНОЇ ТА СХІДНОЇ ЄВРОПИ ДОМІНУВАТИМЕ «ГАЗПРОМ», І КРАЇНИ ЦЬОГО РЕГІОНУ ЗНОВУ ОПИНЯТЬСЯ ПІД ВПЛИВОМ РОСІЇ

регіону знову опиняться під впливом Росії.

Основною перешкодою для реалізації цього плану є український магістральний газогін «Братерство» та практика так званих реверсних поставок газу через українську газотранспортну систему. Через те, що газ, який надходить до Європи транзитом по газотранспортній системі «Братерство», став засобом заробляння грошей, «Газпром» уже в основному позбувся свого впливу на газовому ринку України. Як тільки блакитне паливо надходить до транзитного газогону «Братерство» і далі — до клієнтів «Газпрому» в Словаччині, Угорщині та Польщі, право власності на нього переходить до цих клієнтів, а держави Центральної і Східної Європи потім перепродують ресурс назад в Україну.

Загрозою для реалізації російського плану при поставках газу

Перше, що належить зробити, це визнати помилку. Друге — з'ясувати, як вирішити реальну проблему, яка полягає в тому, що намічається нестача газу в Нідерландах (через закриття найближчими роками родовища у Гронінгемі) і в інших країнах Євросоюзу. Реальне вирішення полягає не в будівництві нових газогонів, що мають політичне підґрунтя, а в розробці надійного дублюючого енергетичного комплексу відновлювальних джерел енергії та альтернативних джерел природного газу. Для європейців «Північний потік – 2» є уроком на майбутнє, наочним прикладом того, що якщо Росія пропонує побудувати ще один газопровід, це не означає, що вона збирається надавати вам більше газу.

Алан РАЙЛІ

The American Interest, США
(Матеріал публікується зі скороченнями)

Після перемоги над чернігівською «Десною» (4:0) і київським «Арсеналом» (1:0) у матчі УПЛ підопічні Олександра Хацкевича, здавалося б, знову відчули впевненість у своїх діях на футбольному полі. І, відповідно, готові були на належному рівні провести найближчий матч на європейській арені з чеським «Яблонцем». Але як показали і сама гра, і підсумкові цифри на табло після закінчення поєдинку, це були ілюзії...

«Динамо» знову лихоманить, немає стабільності в результатах, а керівництво клубу, судячи з усього, такий стан справ повністю влаштовує.

Кияни знову, як і в першому домашньому поєдинку, втратили очки в матчі Ліги Європи. Після нічиєї з «Астаною» на цей раз підопічні Хацкевича примудрилися розписати мирову з «Яблонцем», перемагаючи у процесі гри 2:0.

Після двох турів «Динамо» опустилося на третє місце в групі, набравши всього два очки. Лідирує «Астана» (чотири пункти), яка обіграла французький «Ренн», що опинився зараз на другому місці з трьома очками.

«Динамо» почало матч досить упевнено. Після прекрасно проведеної комбінації на восьмій хвилині зустрічі і паса Морозюка на Віктора Циганкова рахунок був відкритий. Буквально відразу після цього Денис Гармаш скористався помилкою гравців оборони чеського клубу і подвоїв перевагу «Динамо», довівши рахунок до 2:0.

Здавалося б, все йшло до того, що київська команда відвезе додому три таких бажаних і необхідних залікових пункти. Але абсолютно іншої думки були гравці «Яблонця». Спочатку вони погасили наступальні пориви киян, відсунули гру від своїх воріт, а потім чітко і яскраво показали гравцям команди з берегів Дніпра, що таке справжній характер і воля до перемоги.

Не надто хочеться розписувати те, як київське «Динамо» вкотре розбазарювало свою ігрову перевагу. Замість цього наведу висловлювання деяких чеських видань про матч «Яблонець» — «Динамо».

Ceskatelevize: «Яблонець» продемонстрував характер

«Чудова самовіддача після провального старту. «Динамо» почало поєдинок набагато краще, повністю перевершу-

Від київського «Динамо» може залишитися тільки назва

ЛІГА ЄВРОПИ

Група К

Місце	Команда	І	В	Н	П	Голи	РМ	О
1	Астана	2	1	1	0	4-2	2	4
2	Ренн	2	1	0	1	2-3	-1	3
3	Динамо (Київ)	2	0	2	0	4-4	0	2
4	Яблонець	2	0	1	1	3-4	-1	1

ЗА РАХУНКУ 0:2 У КИЯН БУЛИ ШАНСИ ОСТАТОЧНО ЗНЯТИ ПИТАННЯ ПРО ПЕРЕМОЖЦЯ, ОДНАК УКРАЇНЦІ НЕ ВИКОРИСТАЛИ ЇХ І ПОПЛАТИЛИСЯ ЗА ЦЕ.

«ДИНАМО» ПРОВАЛИЛО ДРУГИЙ ТАЙМ — ЇМ НЕ ВИСТАЧАЛО БАЖАННЯ І ЗАРЯДЖЕНОСТІ НА БОРОТЬБУ

ючи господарів у дебюті зустрічі. За рахунку 0:2 у киян були шанси остаточно зняти питання про переможця, однак українці не використали їх і поплатилися за це.

Denik: «Динамо» провалило другий тайм

«Кияни покарали «Яблонець» за дві кричущі помилки на старті поєдинку. Однак згодом господарі оговталися і вирвали нічию у іменитого суперника. «Динамо» провалило другий тайм — їм не

вистачало бажання і зарядженості на боротьбу. «Яблонець» цим скористався, заслужено забивши другий гол».

Sport.aktualne: Нічия проти беззаперечного фаворита

«Чудовий матч. «Яблонець» після провального старту продемонстрував характер і вирвав нічию у беззаперечного фаворита поєдинку. Цей результат ще більш цінний, враховуючи перебіг подій на полі. Історична нічия в Лізі Європи».

Що можна ще додати? Та й навіть це? Чеські видання все дуже чітко зазначили. І те, що кияни в цьому матчі вважалися явними фаворитами, і те, що підопічні Олександра Хацкевича поплатилися за своє ставлення до гри, і те, що справжній характер проявили саме чеські футболісти.

Дивлячись на цей антифутбол, в який грає нинішнє «Динамо», залишається тільки знову і знову з ностальгією згадувати зіркові склади 1975-го, 1986-го і 1999 років, які наводили жах на всіх європейських грандів і радували мільйони своїх шанувальників яскравими перемогами і незабутніми пережитими емоціями.

І скільки б не писали журналісти про те, що таке ставлення до справи неприйнятне, скільки б не критикували експерти гру сьогоdnішнього «Динамо», скільки б разів уболівальники не приходили на стадіон, нічого не станеться, поки керівництво прославленого клубу не змінить докорінно підхід до вирішення тих проблем, які зараз такі очевидні.

Ну а нам всім залишається сподіватися на краще і вірити в те, що «ДИНАМО» (КИЇВ) — ЦЕ НЕ ТІЛЬКИ НАЗВА КОМАНДИ.

Сергій ПОТЕХІН

Тільки-но вщухли пристрасті за останнім «Хижак», як нашу планету відвідав ще один прибулець із космосу — так студія Marvel представила нам «Венома». Це новий антигерой, антагоніст Людини-павука, який відкрив глядачам абсолютно новий всесвіт. Але краще б він цього не робив...

Репортеру Едді Броку (Том Гарді) дають завдання записати інтерв'ю з генеральним директором біоінженерної корпорації Life Foundation Карлтоном Дрейком (Різ Ахмед). Брок потайки прочитав пошту своєї дівчини, адвоката Енн Веїнг (Мішель Вільямс), і дізнався: щодо корпорації порушено кримінальну справу. Виявилось, що Дрейк проводив над людьми експерименти, які мали летальні наслідки.

Під час інтерв'ю в найнесподіваніший момент Едді насмілюється запитати Карлтона про ці смерті. Але в підсумку його провокація обертається проти нього самого. Брока звільняють, а дівчина йде від нього.

Минає півроку... Успішний колись репортер не може знайти роботу і впадає у відчай. Але одного прекрасного дня

його знаходить одна із співробітниць Life Foundation доктор Дора Скорт (Дженні Слейт) і розповідає про жахливі експерименти на людях, які проводить її шеф. Дора також відкриває страшну таємницю: Дрейк у космосі відловив якогось симбіота і тепер намагається вживити інопланетного монстра в людське тіло. За збігом обставин Едді потрапляє в лабораторію Life Foundation, і симбіот вселяється в нього. Так народжується новий антигерой Веном...

Після другого «Дедпула» — це найбільш провальна картина Marvel. І найголовніші претензії — до сценаристів фільму Джеффа Пінкнера і Скотта Розенберга. Вони зліпили його з клаптиків сценаріїв інших картин: тут вам трохи «Ремпейджа», багато «Хижак», крапелька «Людини-павука» і ще по кілька крихт із різ-

«ВЕНОМ»: безглуздий симбіоз

них подібних мув. Та й своїх власних персонажів вони явно не захотіли прописувати: Едді Брок створили, схрестивши пару-трійку вже існуючих у кіно. Але на відміну від інших крутих хлопців виробництва Marvel новий герой виявився занадто простим і нехаризматичним. При тому, що головну роль виконав Том Гарді!

До речі, грає він досить посередньо. Як і Мішель Вільямс. Часом взагалі було незрозуміло, що така чудова актриса робить у цьому недолугому фільмі. І це претензія до постановника — Рубена Флейшера, який, здається, взагалі не розуміє суті коміксів.

Відмінний гумор — характерна риса всіх картин Marvel. Але у «Веномі» не було жодного достойного жарту. А сам Едді Брок не може позмагатися в дотепності ні з Тоні Старком, ні з доктором Стренджем, ні з Людиною-мурахою.

Незважаючи на явну неповноцінність, вже відомо, що у «Венома» буде продовження. Так, пару місяців тому Том Гарді розповів, що підписав

зі студією Sony Pictures контракт про участь ще у двох фільмах про Венома.

«Я відкритий для будь-якого розвитку подій. Ми підписали контракт у сукупності на три фільми. Наразі є деяка невідомість. Треба подивитися, що глядачі скажуть з приводу першої стрічки. Але мені видається, що це дивовижний персонаж. Я був радий зіграти обидві його іпостасі», — сказав актор.

Може, друга і третя частини вийдуть не грудкою, як перший млинець? Як би там не було, але немає ніякого бажання їх дивитися. Краще дочекатися вирішальної битви — фільму «Месники: Війна нескінченності 2». Ось це достойне кіно від Marvel.

ВІДМІННИЙ ГУМОР — ХАРАКТЕРНА РИСА ВСІХ ФІЛЬМІВ MARVEL. АЛЕ У «ВЕНОМІ» НЕ БУЛО ЖОДНОГО ДОСТОЙНОГО ЖАРТУ. А САМ ЕДДІ БРОК НЕ МОЖЕ ПОЗМАГАТИСЯ В ДОТЕПНОСТІ НІ З ТОНІ СТАРКОМ, НІ З ДОКТОРОМ СТРЕНДЖЕМ, НІ З ЛЮДИНОЮ-МУРАХОЮ

Годинник цокає, магія зникає

Коли історію видатного чарівника Гаррі Поттера було завершено, стало сумно. Зі світом магії довелося розпрощатися до того часу, поки та сама Джоан Роулінг не презентувала першу частину «Фантастичних звірів». Це було неперевершено. І буде не менш феєрично, адже заплановано ще кілька частин цієї чарівної саги. Але більше кінематографісти нас нічим особливо не тішать. Казки нам показують зазвичай досить похмурі і позбавлені найголовнішого — магії. Дива не сталось і з довгоочікуваним фільмом «Будинок із годинником у стінах».

За сюжетом десятирічний Льюїс Барнавелт (Оуен Ваккаро) після загибелі батьків переїжджає до свого дядька Джонатана (Джек Блек). Новий опікун хлопчика живе в загадковому будинку, в стінах якого цокає невидимий годинник. Дивно? Страшно?

Хлопчисько знайомиться також із сусідкою Джонатана — Флоренс Циммерман (Кейт Бланшетт). Невдовзі юний головний герой дізнається, що ці двоє — справжні чарівники. І тепер їм утрюх потрібно розгадати таємницю того самого магічного годинника. Але часу в них обмаль! Злий чарівник

Айзек Ізард (Кайл Маклахлен) готується постати з мертвих і знищити людство...

Фільм заснований на однойменному романі Джона Беллерса, опублікованому 1973 року. На той час ця казка напевно була революційною. Ось тільки зараз фабула видається дещо простенькою. Але це зовсім не виправдовує сценариста Еріка Кріпке і режисера Елая Рота, які могли створити абсолютно новий розкішний чарівний всесвіт.

Сценарій фільму виявився досить посереднім: у поганому сенсі чіпляють кілька мерзенних жартів, у хорошому

плані — кілька відмінних думок. Сценарист Ерік Кріпке не спромігся прояснити безліч важливих моментів сюжету і кинув глядачів на самоті, змусивши їх самим розбиратися в усьому, що відбувається. Постановник Елай Рот раніше знімав малобюджетні страшилки, такі як «Лихоманка» або «Хостел»... Звідки йому знати, що таке магія?

Не врятували фільм і чудові актори. Оуен Ваккаро добре про себе заявив, але йому далеко до деяких юних геніїв. Наприклад, до Джейкоба Трембле... Шкода в усій цій історії Кейт Бланшетт — зірку «Володаря кілець» і безлічі інших прекрасних стрічок... Вона

грала чудово, але витягнути на собі картину не змогла. Як і Джек Блек, який і так був джерелом енергії в цьому мертвезному кіно. А що тут робив Кайл Маклахлен, взагалі незрозуміло. Схоже, це була невдала спроба розважитися і розвантажити мозок після божевільного рестарту «Твін Пікса».

Фільм «Будинок із годинником у стінах» — наче дорогий і красивий торт, покритий мастикою, прикрашений вишуканими квітами та їстівними перлами-намистинками... Ось тільки спечений без любові, за поганим рецептом і з зіпсутими інгредієнтами. Коли його розрізаєш, то вже закладається якийсь сумнів... А коли скуштуєш — одразу розумієш, наскільки справи кепські. А починалося все так красиво!..

Через місяць на великі екрани вийде стрічка «Фантастичні звірі: Злочини Гріндевальда». І ми знову зануримося у світ справжньої магії. У цьому немає ніяких сумнівів. Тож чекаємо на прем'єру, але все ж не варто дивитися «Будинок із годинником у стінах», щоб скоротити час очікування. Можна перебити апетит...

Сторінку підготувала Євгенія ПРОРИВАЙ

Головний редактор — Анна СПІВАК, відповідальний секретар — Олексій СОКУР

Редакція: м. Київ, бул. Лесі Українки, 26
Пишіть на адресу: ТзОВ «Структура ІТ», а/с 155, м. Київ, Україна, 04080

Засновник та видавець: ТзОВ «Структура ІТ»
Тел: (044) 359-04-54
e-mail: gazetavv@i.ua
Газету надруковано ТзОВ «Мега-Поліграф» 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14

Замовлення № 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9
Наклад 10 386 прим.
Передплатні індекси: 23115 (рос.), 49450 (укр.)

При використанні публікацій посилання на газету «ВВ» обов'язкове.
Відповідальність за зміст рекламних матеріалів несе рекламодавець.